

[Holstein.]

betragtes som Forberedelser til en Angrebskrig paa Finland, som Forberedelser til et diplomatisk Brud, tror man saa ogsaa, at der i det Tilfælde vil være Enstemmighed i Folkeforbundsraadet om at give finansiel Støtte? Det er ganske usandsynligt. Derimod er det meget muligt, at Finland i den Situation vilde faa Laan, vilde faa Subventioner af dem, der er interesseret i at opretholde Finland som uafhængig Stat og som det nordiske Forbunds Bolværk mod Øst.

I det Tilfælde kunde jeg udmærket godt tænke mig, at Danmark i sin egen velforstaaede nationale Interesse vilde være med til at tage sin Part af Støtten, aldeles uanset om denne Traktat bliver til Virkelighed eller ej. I Tilfælde, hvor Danmarks nationalpolitiske Interesse bød det at være med i saadanne finansielle Foranstaltninger, kunde det ikke falde mig ind at have Betæneligheder eller ikke ville være med dertil. Men dér, hvor det er sandsynligt, at Danmark kommer til at paatage sig Forpligtelser, det er netop de Tilfælde, hvor Danmark *ikke* har den fjerneste nationalpolitiske Interesse i det.

I Europa kan det saare vanskeligt tænkes, saaledessom det er overspundet af Alliancetraktater og defensive Forbund, at der skulde opstaa Krig mellem to Stater som en Tvekamp, uden at der kom andre med, og at Folkeforbundsraadet skulde være saa upaavirket af en saadan Konflikt, at man maa anse det for sandsynligt, at der kunde opnaas Enstemmighed af 14 Folkeforbundsraadsmedlemmer. Et æret Medlem af det radikale Parti, som jeg drøftede Spørgsmaalet med, nævnte mig et Eksempel, hvor det maaske kunde tænkes, at en saadan isoleret Konflikt kunde opstaa, nemlig f. Eks. mellem Bulgarien og Grækenland. Dér kunde det maaske tænkes, at der kunde opstaa en saadan Konflikt, og at det vilde være muligt at faa tilvejebragt Enstemmighed i Folkeforbundsraadet om at lade denne Traktat, som den højtærede Udenrigsminister siger, komme til at spille praktisk.

Men det er ganske faa Tilfælde, hvor i det nuværende Europa en saadan Mulighed kan tænkes at blive praktisk aktuel. Derimod kan det saare vel tænkes i en anden Verdensdel, den amerikanske. Dér er det sandsynligt, at de sydamerikanske Stater kan komme i isoleret Konflikt med hinanden, at f. Eks. Bolivia kan true Paraguay med diplomatisk Brud og eventuel Krig, og saa er det ikke udelukket, at Folkeforbundsraadet kan blive enigt om at yde internationalt Laan til den ene eller

den anden, og dér vil Danmark altsaa være forpligtet til at tage sin Part af et saadant Krigslaan.

Jeg ser ikke, at det er af nogen som helst nationalpolitisk Interesse for Danmark at være med i Ydelsen af disse Laan i de Tilfælde, hvor det er sandsynligt, at dette Spørgsmaal vil blive aktuelt; og dér, hvor det har national Interesse for Danmark at være med, vil det rimeligvis slet ikke komme til at være med i Kraft af denne Traktat, fordi der ikke vil blive Enstemmighed, eller fordi Folkeforbundet bliver sprængt, men derimod kan det tænkes, at det vil være med af nationale Grunde aldeles uafhængigt af denne Traktat.

Jeg ser derfor ikke rettere end, at det netop fra et konservativt, nationalpolitisk Synspunkt er saare forklarligt og saare forstaaeligt, at man nærer Betæneligheder ved at lade Danmark tiltræde denne Traktat. Hvis der skulde være Tale om Antydning af Inkonsekvens eller Selvmodsigtelse fra konservativ Side, saa vil jeg sige, at det er dog maaske mærkeligere, at man kæmper som en Løve mod, at Danmark tiltræder Toldvaabenhvilekonventionen, men lammefromt accepterer Danmarks Tiltrædelse til denne Krigslaanskonvention. Derimod er det aldeles ikke modsigende, at man som dansk Konservativ og ud fra danske nationalpolitiske Interesser nærer store Betæneligheder ved, at de faa positive økonomiske Sanktionsbestemmelser, som vi har i Pagtens Artikel 16, forsøges udvisket og forfusket af ærede radikale Politikere, samtidig med at man fra samme Side søger at gennemføre en økonomisk-finansiel Konvention, som slet ikke har nogen som helst Forbindelse med Folkeforbundspagten.

Fordi Danmark ved Versailles-Traktaten fik den Særstilling, at vi som neutrale fik, mod den besejrede Stormagts Villie, en dansk Landsdel tilbage i Kraft af de allieredes Sejr, i Kraft af de Magters Sejr, som skabte Folkeforbundspagten, derfor er det ud fra nationale Grunde i Danmarks Interesse at holde loyalt paa de økonomiske Sanktionsbestemmelser i Folkeforbundspagtens Artikel 16. Men der er ikke den fjerneste Grund til at gaa med til en Konvention af et Omfang og en Rækkevidde, som man ikke med Sikkerhed kan overse, men hvor alt taler for, at Traktaten kun vil blive aktuel i saadanne Tilfælde, da Danmark ud fra nationale Hensyn har den mindst mulige Fordel og Interesse af at være med.